

פרשת נזח

ט אלה תולדת נזח נזח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נזח:
י ויולד נזח שלשה בנים את שם את זם ואת יפת: **יא** ותשזות הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ זמס: **יב** וירא אלהים את הארץ והנה נשזתה כי השזזית כל בשר את דרכו על הארץ: (ס) **יג** ויאמר אלהים לנזח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ זמס מפניהם והנני משזזתם את הארץ: **יד** עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומוזזין בכפר: **טו** וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה זמשים אמה רזזבה ושלשים אמה קומתה: **טז** צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתזו התבה בצדה תשים תזזתים שנים ושלשים תעשה: **יז** ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשזזת כל בשר אשר בו רוזז זזיים מתזזת השמים כל אשר בארץ יגוע: **יז** והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: **יט** ומכל הזזי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להזזית אתך זכר ונקבה יהיו: **כ** מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להזזיות: **כא** ואתה קזז לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: **כב** ויעש נזח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: **כג** **פרק-א** ויאמר יהוה לנזח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: **כד** מכל הבהמה הטהורה תקזז לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: **כז** גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לזזיות זרע על פני כל הארץ: **כז** כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומוזזתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: **כח** ויעש נזח ככל אשר צוהו יהוה: **כט** ונזח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: **ל** ויבא נזח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: **לז** מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: **לב** שנים שנים באו אל נזח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נזח: **לז** ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: **לא** בשנת שש מאות שנה לזזי נזח בזודש השני בשבעה עשר יום לזודש ביום הזה גבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתזו: **לב** ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: **לג** בעצם היום הזה בא נזח ושם וזם ויפת בני נזח ואשת נזח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה: **לד** המה וכל הזזיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: **לז** ויבאו אל נזח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוזז זזיים: **לז** והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: **לח** ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: **לח** ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: **לט** והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תזזת כל השמים: **כ** זמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: **כא** ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובזזיה ובכל השרץ השרץ על

הארץ וכל האדם: **(כב)** כל אשר נשמת רוחו חיים באפיו מכל אשר בזורבה מתו: **(כג)** וימוז את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימוזו מן הארץ וישאר אך נזו ואשר אתו בתבה: **(כד)** ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום: **(כה-זא)** ויזכר אלהים את נזו ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: **(זב)** ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים: **(זג)** וישבו המים מעל הארץ הלך ושוב ויזסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: **(זד)** ותנז התבה בזודש השביעי בשבעה עשר יום לזודש על הרי אררט: **(זה)** והמים היו הלך וזסור עד הזודש העשירי בעשירי באזוד לזודש נראו ראשי ההרים: **(זו)** ויהי מקץ ארבעים יום ויפתז נזו את זולן התבה אשר עשה: **(זז)** וישלז את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: **(זח)** וישלז את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: **(זט)** ולא מצאה היונה מנוז לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלז ידו ויקוזה ויבא אתה אליו אל התבה: **(זי)** ויזל עוד שבעת ימים אזורים ויסף שלז את היונה מן התבה: **(יב)** ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נזו כי קלו המים מעל הארץ: **(יג)** ויזל עוד שבעת ימים אזורים וישלז את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: **(יד)** ויהי באזות ויש מאות שנה בראשון באזוד לזודש זורבו המים מעל הארץ ויסר נזו את מכסה התבה וירא והנה זורבו פני האדמה: **(יד)** ובזודש השני בשבעה ועשרים יום לזודש יבשה הארץ: רביעי **(יז)** וידבר אלהים אל נזו לאמר: **(יז)** צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: **(יח)** כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: **(יח)** ויצא נזו ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: **(יט)** כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפוחתיהם יצאו מן התבה: **(כ)** ויבן נזו מזבז ליהוה ויקז מכל הבהמה הטרה ומכל העוף הטור ויעל עלת במזבז: **(כא)** וירז יהוה את ריז הנזוז ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל זוי כאשר עשיתי: **(כב)** עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וזם וקיץ וזרף ויום ולילה לא ישבתו: **(כג-טא)** ויברך אלהים את נזו ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: **(כד)** ומוראכם וזתכם יהיה על כל חיה הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו: **(כה)** כל רמש אשר הוא זוי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: **(כז)** אך בשר בנפש דמו לא תאכלו: **(זח)** ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אזויו אדרש את נפש האדם: **(זח)** שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: **(זח)** ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: **(זח)** ויאמר אלהים אל נזו ואל בניו אתו לאמר: **(ט)** ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אזריכם: **(זח)** ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חיה הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חיה הארץ: **(יב)** והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבני המבול ולא יהיה

עוד מבול לשונות הארץ: **(יב)** ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם
ובין כל נפש זיה אשר אתכם לדרת עולם: **(יג)** את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית
ביני ובין הארץ: **(יד)** והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: **(טו)** וזכרתי את
בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש זיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשונות
כל בשר: **(טז)** והיתה הקשת בענן וראייתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש
זיה בכל בשר אשר על הארץ: **(יז)** ויאמר אלהים אל נזו זאת אות הברית אשר הקמתי
ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: **(יח)** ויהיו בני נזו היצאים מן התבה שם וזם
ויפת וזם הוא אבי כנען: **(יט)** שלשה אלה בני נזו ומאלה נפצה כל הארץ: **(כ)** ויזל נזו
איש האדמה ויטע כרם: **(כא)** וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: **(כב)** וירא זם
אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בזוין: **(כג)** ויקוז שם ויפת את השמלה וישימו
על שכם שניהם וילכו אזורנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אזורנית וערות אביהם לא
ראו: **(כד)** וייקץ נזו מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: **(כה)** ויאמר ארור כנען עבד
עבדים יהיה לאחיו: **(כו)** ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד לבנו: **(כז)** יפת
אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד לבנו: **(כח)** ויזי נזו אזור המבול שלש
מאות שנה וזמשים שנה: **(כט)** ויהי כל ימי נזו תשע מאות שנה וזמשים שנה וימת: **(פ)**
פרק יא ואלה תולדת בני נזו שם זם ויפת ויולדו להם בנים אזור המבול: **(ב)** בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: **(ג)** ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: **(ד)** ובני יון
אלישה ותרשיש כתים ודדנים: **(ה)** מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש כלשנו
למשפוחתם בגויהם: **(ו)** ובני זם כוש ומצרים ופוט וכנען: **(ז)** ובני כוש סבא וזוילה
וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן: **(ח)** וכוש ילד את זמרד הוא הזול להיות
גבר בארץ: **(ט)** הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כזמרד גבור ציד לפני יהוה:
(י) ותהי ראשית ממלכתו בכל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: **(יא)** מן הארץ ההוא יצא
אשור ובין את נינוה ואת רוזבת עיר ואת כלוז: **(יב)** ואת רסן בין נינוה ובין כלוז הוא העיר
הגדלה: **(יג)** ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוזים: **(יד)** ואת
פתרסים ואת כסלוזים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: **(טו)** וכנען ילד את
צידן בכרו ואת זות: **(טז)** ואת היבוס ואת האמרי ואת הגרגשי: **(יז)** ואת הזווי ואת הערקי
ואת הסיני: **(יח)** ואת הארודי ואת הצמרי ואת הזמתי ואזור נפצו משפוחות הכנעני:
(יט) ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה ועבים
עד לשע: **(כ)** אלה בני זם למשפוחתם כלשנתם בארצתם בגויהם: **(כא)** ולשם ילד
גם הוא אבי כל בני עבר אזוי יפת הגדול: **(כב)** בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד
וארם: **(כג)** ובני ארם עוץ וזול וגתר ומש: **(כד)** וארפכשד ילד את שלוז ושלוז ילד את
עבר: **(כה)** ולעבר ילד שני בנים שם האזור פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן:
(כו) ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת זצרמות ואת ירוז: **(כז)** ואת הדורם ואת אוזל
ואת דקלה: **(כח)** ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: **(כט)** ואת אופר ואת זוילה ואת
יובב כל אלה בני יקטן: **(ל)** ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: **(לא)** אלה בני

שם למשפחותם כלשנותם בארצתם לגויהם: **{לב}** אלה משפחות בני נזח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אזור המבול: **{לביעי-פרק-יאנא}** ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: **{לב}** ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שער וישבו שם: **{לג}** ויאמרו איש אל רעהו הבה נלכנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלכנה לאבן והוזמר היה להם לזומר: **{לד}** ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפויץ על פני כל הארץ: **{לה}** וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: **{לו}** ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכולם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: **{לז}** הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: **{לח}** ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויזדלו לבנת העיר: **{לט}** על כן קרא שמה בבל כי שם בכל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: **{פ}** **{י}** אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנותים אזור המבול: **{יא}** ויוזי שם אזורי הולידו את ארפכשד זומש מאות שנה ויולד בנים ובנות: **{יב}** וארפכשד זוי זומש ושלשים שנה ויולד את שלוח: **{יג}** ויוזי ארפכשד אזורי הולידו את שלוח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: **{יד}** ושלוח זוי שלשים שנה ויולד את עבר: **{טו}** ויוזי שלוח אזורי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: **{טז}** ויוזי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: **{יז}** ויוזי עבר אזורי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: **{יח}** ויוזי פלג שלשים שנה ויולד את רעו: **{יט}** ויוזי פלג אזורי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: **{כ}** ויוזי רעו שנים ושלושים שנה ויולד את שרוג: **{כא}** ויוזי רעו אזורי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: **{כב}** ויוזי שרוג שלשים שנה ויולד את נזור: **{כג}** ויוזי שרוג אזורי הולידו את נזור מאתים שנה ויולד בנים ובנות: **{כד}** ויוזי נזור תשע ועשרים שנה ויולד את תרוז: **{כה}** ויוזי נזור אזורי הולידו את תרוז תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: **{כו}** ויוזי תרוז שבעים שנה ויולד את אברם את נזור ואת הרן: **{כז}** ואלה תולדת תרוז תרוז הוליד את אברם את נזור ואת הרן והרן הוליד את לוט: **{כח}** וימת הרן על פני תרוז אביו בארץ מולדתו באור כשדים: מפטיר **{כט}** ויקוז אברם ונזור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נזור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה: **{ל}** ותהי שרי עקרה אין לה ולד: **{לא}** ויקוז תרוז את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד זורן וישבו שם: **{לב}** ויהיו ימי תרוז זומש שנים ומאתים שנה וימת תרוז בזורן:

